

TALMUD TORA

תלמוד תורה

Haftanın Peraşası - Vayşeşev

Şalom Haverim,

İki arkadaşım, Daniel ve Reuven, yanıma gelerek toplumla oynayıp oynayamayacaklarını sordular. Böyle bir durumda, genellikle topu arkadaşlarımla paylaşmaktan memnun olurdum. Ama bu sefer onları görünce içimden onlara topumu vermek hiç gelmedi.

Daniel? Dün beni o kadar çok üzdü ki; şimdi utanmadan nasıl yanıma gelip benden topumu isteyebiliyor anlamıyorum. Reuven'in de çok iyi olduğu söylenemez. Ne zaman bir kaleme ihtiyacım olsa ve ondan bana bir kalem ödünç vermesini istesem, hep vermemek için bir bahane uydurur. Öyleyse ben de neden toplumla oynamalarına izin vereyim ki?

Onlara cevap olarak, "Teneffüste bakarız" dedim.

Yosi, "Onlara neden topunu vermek istemediğini biliyorum" dedi ve ekledi, "Evet belki haklısın; ama Yosef hakkında öğrendiklerimizi unutma!"

Yosef'in hikayesini çok iyi hatırlıyordum. Kardeşleri Yosef'i Mısır'a köle olarak sattılar. Mısır'da Yosef büyük bir itaatla Potifar'a hizmet etmesine karşın, Potifar Yosef'e iftira atarak hapse girmesine neden oldu. Hapishanede Yosef, şarapçı başının rüyasını çözümlyerek ona yardım etti. Fakat şarapçıbaşı hapisten çıktıktan sonra, Yosef'i unuttu ve Paro'ya ondan hiç bahsetmedi.

Büyük gün gelip de Yosef Paro'nun veziri olduğunda, Yosef istediği herkesten öcünü alabilir, on ilirdi; fakat Yosef onlara bunu yapmadı. Kötülüğe iyilikle karşılık verdi.

Yosi düşüncelerimi keserek, "Şimdi Yosef gibi olabilmek için bir şansın var" dedi.

Haklıydı. Teneffüste Daniel ve Reuven'in yanına gittim ve onlara oynamaları için topumu ödünç verdim. O anda kendimi gerçekten de bir kral gibi hissettim.

Şabat Şalom, Dani

Neşe ve İnanç

İki kardeş Rabi Zuşa ve Rabi Elimeleh, bir keresinde onları kimsenin tanımadığı bir şehre geldiler. İkisinin profili, polisın aradığı iki şüpheli ile benzerlik gösterdiği için yakalanıp hapse atıldılar.

Hapishanede, gece yarısı Rabi Zuşa uykusundan uyandı ve bir ağlama sesi duydu. Çevresine bakınca, ağlayanın Rabi Elimeleh olduğunu fark etti ve hemen yanına giderek, “Elimeleh, neden böyle umudunu yitirip, kendini bırakıyorsun?” diye sordu.

Kardeşi Elimeleh Rav Zuşa’ya, “Kaldığımız koğuşa bakıyorum ve ihtiyaçlarımızı gidermek için konulmuş olan şuradaki kovayı görüyorum. Anlayacağın, gün ağarmak üzere ve bizim burada dua etmemizin imkanı yok.”

Bunun üzerine Rav Zuşa, “Bu söylediğin ağlamak için değil, olsa olsa sevinmek için bir sebep olabilir” dedi.

Rav Elimeleh şaşkınlık içinde, “Rav Zuşa, böyle bir şeyi nasıl söylersiniz?” dedi.

Rav Zuşa hemen açıkladı, “Neden her gün dua ediyoruz? Çünkü Tanrı bize dua etmeyi emretti ve ne mutlu ki bu mitsvayı her gün yerine getirebiliyoruz. Peki Rav Elimeleh, aynı Tanrı bize odada böyle bir kova varken dua etmememiz gerektiğini de bize emretmedi mi? Evet emretti. Fakat biz bu emri ilk defa yerine getirmeye hak kazanıyoruz. Öyleyse bu duruma üzölmek değil, ancak sevinmek gerekir.”

Sonra Rav Zuşa kardeşinin elini tuttu ve ikisi birlikte mutlulukla dans etmeye başladılar. Güröültüye uyanan diğer esirler de, Rav Zuşa ve kardeşini dans ederken görünce, onlar da dans etmeye başladılar. Şarkı ve dansları gören gardiyanlar merakla bu neşenin sebebini sordular. Esirler, Rav Zuşa ve Rav Elimeleh’i işaret ederken, iki kardeş koğuşlarında duran kovayı işaret ettiler. Olup bitene anlam veremeyen gardiyanlar, “Bunda gülecek ne var ki?” diye sordular ve sonra kovayı koğuşun dışına çıkardılar. Bunu fırsat bilen iki kardeş hemen Şahrit duasını söylediler.

Bu haftanın peraşası Yosef'in, kardeşlerinin onun önünde eğileceklerine işaret eden rüyalarından, kardeşlerinin Yosef'e duydukları kıskançlık sebebi ile onu Mısır'a köle olarak satmalarından ve Mısır'da hapse atılmasından bahseder.

Yosef yaşadıkları karşısında hiçbir zaman yıılmadı, inancını hiç kaybetmedi. Hapishaneye girdiği zaman bile kendi sıkıntılarını kenara koyup, başkalarının iyiliği için çabaladı; ta ki yaşadıklarının ödülünü Paro'nun veziri olarak alana kadar. Bu bağlamda, Tora bize her zaman inançlı olmayı, mutluluktan ödün vermemeyi ve başkalarına yardım eli uzatmayı öğretir.

Pozitif Mitsvalar

Devarim 28:9 “Tanrın Aşem'in yollarında yürü.”

“Beni, ne kadar iyi ve anlayışlı bir çocuk değil mi? Sen de onun gibi olmalısın!”

“O sevecen arkadaşından bir iki şey öğrenmeye çalışmalısın. Çünkü her anlamda çok başarılı bir çocuk!”

“Edna gibi davranmanı çok isterdim. Çok kibar ve nazik bir kız!”

“Yair'le arkadaşlık yapman sana çok şey katacaktır. Ondan öğrenebileceğin çok şey var. Sosyal bir çocuk olduğu kadar okul derslerinde de çok başarılı.”

Anne babanız veya öğretmeninizin, size arkadaşlarınızı işaret ederek, onlar gibi olmanızı istemeleri herhalde hepimize tanıdık gelmiştir.

Bu mitsva ile Tora bize, iyi ve merhametli olan Tanrı'ya benzemeye çalışmamız ve O'nun bize olan yaklaşımlarından kendimize ders çıkarmamız gerektiğini öğretir. Bu bağlamda, O'nun yollarında yürürken, O'nu taklit etmeliyiz.

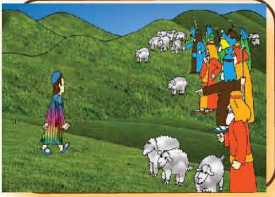
Resimli Peraşa

Yisrael, Yosef'i tüm oğullarından çok severdi... Yaakov ona uzun ve renkli bir pelerin yapmıştı. Kardeşleri, babalarının onu diğer kardeşlerinden daha çok sevdiğini görünce ondan nefret etmeye başladılar. (Vayeşev 37: 3-4)

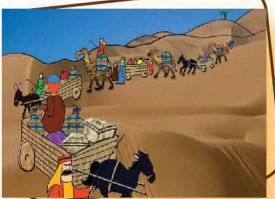
Yosef bir rüya gördü. Sizin demetleriniz benim demedime eğildiler....Başka bir rüya gördü. Güneş, ay ve onbir yıldız bana doğru eğiliyorlardı. (Vayeşev 37:5-9)

Yosef kardeşlerinin peşinden gitti ve onları Dotan'da buldu. Onu uzaktan gördüler. Henüz onlara yaklaşmamıştı; ama onu öldürmek için komplo kurmaya giriştiler. (Vayeşev 37:17-18)

Kardeşleri, onu alıp kuyuya attılar. (Vayeşev 37:24)

Yosef'i Yişmaellilere sattılar... Bunlar Yosef'i Mısır'a getireceklerdi. (Vayeşev 37:28)

“Oğlumun pelerini bu! Yosef paramparça oldu!”
Yaakov elbiselerini yırttı ve yas tuttu. (Vayeşev 37:33-34)